

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Jiří Soukup, Jan František Hruška – učitel a etnograf Chodska, Plzeň 2017, 59 s. + XXVIII s. příloh

(ved. práce: PaedDr. Naděžda Morávková, Ph.D., KHI FPE ZČU v Plzni)

Posuzovaná bakalářská práce se věnuje osobnosti Jana Františka Hrušky, významného chodského spisovatele, badatele, etnografa a propagátora. V úvodu práce vymezil autor téma z hlediska obsahového i časového, nastínil použité metody práce a představil existující literaturu a prameny. Vlastní práce je pak rozčleněna do několika logicky na sebe navazujících kapitol: v první se autor zabývá životem J. F. Hrušky, ve druhé charakteristikou jeho literární činnosti, v další jeho významem pro studium chodského nářečí a v poslední jeho místem a postavením mezi dalšími regionálními badateli. Práci uzavírá Hruškova bibliografie, výsledky výzkumu jsou shrnuty v závěru a následuje seznam pramenů (v obsahu je ovšem uvedena pouze literatura!) a literatury a obrazové přílohy.

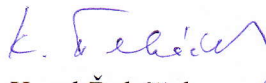
Jedná se o kvalitní náhled do Hruškova života a díla, zejména v oblastech jeho odborné činnosti. Hruška proslul především jako sběratel resp. zapisovatel chodské lidové slovesnosti (pohádky, bajky) a nářečí. Soukup poutavě popisuje zejména styl jeho práce, který byl v mnohém odlišný od dalších sběratelů. Zajímavý je rovněž výklad jeho lexikografické práce a příklady některých lexémů chodského dialektu.

Přestože se v seznamu pramenů a literatury vyskytuje celá řada archivních souborů, jsou archiválie v samotné práci využity jen poměrně zřídka. Většinou čerpá autor z odborné literatury (nejčastěji z děl E. Felixe). Je škoda, že se autor v úvodu práce mnohem více nezabýval zhodnocením dosavadních prací o J. F. Hruškovi a že ani v závěru předložené kvalifikační práce není patrné, čím vlastně Soukupovo snažení obohatilo současný stav poznání, resp. v čem se Soukup podle svého mínění posunul dále. To je dle mého soudu největší slabinou jinak kvalitní deskriptivně pojaté bakalářské práce. Další otázkou, která by si zasloužila zodpovědět alespoň v rámci obhajoby bakalářské práce, je vztah mezi Hruškou a Felixem. A jak to vlastně bylo s Hruškovým křestním jménem? Ve většině případů uvádí autor podobu Jan František, na s. 17 naopak František Jan.

Další výhrady mám především ke stylistice. Úplně nejrůznověji působí především nesprávné používání přivlastňovacích zájmen svůj/jeho (např. s. 4 – „...Hruškovy další rukopisy **svých** literárních děl...“, s. 20 „...časopis Květy mu poskytl další prostor k otištění **svých** prací...“ a celá řada dalších). Problémy se objevují i v případech nesprávných vazeb (např. s. 10 – „...při jeho 80. narozeninám...“, s. 15 – „Tomuto ocenění se mohli chlubit jen někteří...“). Po gramatické stránce je práce vcelku v pořádku, byť některé nedostatky rovněž obsahuje, např. s. 3 „...se opírali další české osobnosti, které se tak začali zajímat...“ Také někdy až nemístný patos ubírá práci na její odbornosti, např. poslední věta závěru „*Všechna čest tomuto velikému učiteli a etnografovi Chodska*“ se do odborného výkladu prostě nehodí.

Přes výše uvedené věcné i formální nedostatky hodnotím předloženou práci jako kvalitní, z regionálního a didaktického hlediska využitelnou a navrhuji její hodnocení známkou **velmi dobře**. Při obhajobě práce doporučuji zodpovězení výše položených dotazů.

V Plzni dne 31. 5. 2017

PhDr. Karel Řeháček